

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ 30/1/2016

Στις 30 Ιανουαρίου η Εκκλησία μας γιορτάζει τη μνήμη των Τριών Ιεραρχών. Η γιορτή τους λέγεται και Γιορτή των Γραμμάτων, γιατί και οι τρεις Ιεράρχες ήταν μεγάλοι Δάσκαλοι και Πατέρες της Εκκλησίας.

Είχαν και οι τρεις τους πολύ καλές μητέρες που τους βοήθησαν να γίνουν καλοί άνθρωποι και ν' αγαπήσουν τα γράμματα και το Χριστό. Σπούδασαν στις πιο μεγάλες σχολές της εποχής τους.

Ο Μέγας Βασίλειος γεννήθηκε στην Καισάρεια της Καππαδοκίας και σπούδασε Ρητορική, Γραμματική, Αστρονομία, Φιλοσοφία, Ιατρική και Γεωμετρία. Διακρίθηκε για το πλούσιο φιλανθρωπικό του έργο, μοιράζοντας όλη την περιουσία του στους φτωχούς. Ίδρυσε τη Βασιλειάδα που ήταν ένα πολύ μεγάλο φιλανθρωπικό ίδρυμα, το οποίο περιλάμβανε νοσοκομείο, ορφανοτροφείο, ξενώνες, γηροκομείο και είχε σκοπό τη δωρεάν περίθαλψη όσων είχαν ανάγκη.

Ο Γρηγόριος ο Θεολόγος γεννήθηκε στη Ναζιανζό της Καππαδοκίας και σπούδασε στα καλύτερα σχολεία της εποχής του. Μετά τις σπουδές του έμεινε για 10 χρόνια στην Αθήνα διδάσκοντας ρητορική.

Ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος γεννήθηκε στην Αντιόχεια της Συρίας και σπούδασε ρητορική και θεολογία. Έγραψε πολλά βιβλία καθώς και την Κυριακάτικη Θεία Λειτουργία της Εκκλησίας μας. Εκφωνούσε ωραίους λόγους και ο κόσμος έλεγε χαρακτηριστικά ότι από το στόμα του «έρεε χρυσός» και έτσι ονομάστηκε Χρυσόστομος.

Όσο ζούσαν, οι Τρεις Ιεράρχες μελετούσαν και καλλιεργούσαν το πνεύμα. Ήταν μεγάλοι δάσκαλοι που μας άφησαν πολλές πολύτιμες συμβουλές. Αυτό που τόνισαν και οι τρεις τους περισσότερο απ' όλα ήταν η μεγάλη σημασία που έχει να διαβάζει κανείς και να είναι μορφωμένος.

Μιλώντας για το καθήκον των γονιών ο Μέγας Βασίλειος είπε : «Οι γονείς που έφεραν στον κόσμο τα παιδιά τους πρέπει να φροντίζουν ώστε αυτά να μορφώνονται.» Ενώ ο Ιωάννης ο

Χρυσόστομος πρόσθεσε : « η μόρφωση είναι εκείνη που θα καλλιεργήσει την ψυχή του παιδιού».

Βέβαια, ξέρανε πολύ καλά ότι είναι δύσκολος ο δρόμος προς τη γνώση. Όσο δύσκολος όμως κι αν είναι, αξίζει να τον ακολουθήσουμε. Γιατί μόνο έτσι θα μπορέσουμε να γίνουμε ολοκληρωμένοι άνθρωποι.

Ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος ρωτάει : «Πες μου, ποιος έμαθε γράμματα χωρίς κόπο και πολύ διάβασμα;» Η απάντηση στην **ερώτησή του είναι φυσικά : «κανείς»**. **Όλοι ξέρουμε ότι μερικές φορές το διάβασμα είναι δύσκολο και ίσως βαρετό. Αλλά ο Γρηγόριος ο Θεολόγος** εξηγεί : «Στολίστε τις ψυχές των παιδιών με την κατάλληλη μόρφωση κι όλα τα άλλα θα ακολουθήσουν».

Δεν μίλησαν, όμως, μόνο για το μεγάλο ρόλο της μόρφωσης αλλά και για το τι σημαίνει **σωστός χαρακτήρας** ! Μας διδάσκουν, λοιπόν, ότι πρέπει να είμαστε φιλόανθρωποι και να βοηθούμε τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη : αυτούς που δεν έχουν φαγητό να φάνε και ρούχα να ντυθούνε.

Ο Μέγας Βασίλειος είπε : « Εκείνος που βγάζει τα ρούχα από κάποιον και τον αφήνει γυμνό είναι λωποδύτης. Το ψωμί που κρατάς ενώ σου περισσεύει ανήκει στον πεινασμένο. Τα ρούχα που φυλάττεις χωρίς να τα χρειάζεσαι ανήκουν στους γυμνούς. Τα πολλά παπούτσια που έχεις ανήκουν στους ξυπόλητους. Τα πολλά χρήματα που έχεις δεν είναι δικά σου. Ανήκουν σε αυτούς που έχουν ανάγκη.»

Ταυτόχρονα **ο Γρηγόριος ο Θεολόγος** λέει : «Να τιμούμε τη μητέρα μας. Ο καθένας έχει τη δική του μητέρα. Όλοι όμως έχουμε κοινή μητέρα την Πατρίδα. Και αυτή πρέπει να την τιμούμε ιδιαίτερα.»

Είναι γνωστό ότι η Πατρίδα μας τον τελευταίο καιρό δοκιμάζεται και περιπαίζεται διεθνώς. Πολλοί συνάνθρωποί μας έχουν χάσει την εργασία τους, πολλά καταστήματα έκλεισαν, η αγορά ερήμωσε σχεδόν και αρκετές οικογένειες υποφέρουν. Αβεβαιότητα για το μέλλον επικρατεί παντού και το παρόν παρουσιάζεται μέρα με τη μέρα τραγικότερο. Το σκοτεινό σύννεφο της θλίψεως έχει καλύψει τον φωτεινό γαλανό ουρανό μας και δεν φαίνεται διέξοδος στον ορίζοντα.

Στις δύσκολες αυτές πραγματικά μέρες μας έρχονται να μας τονώσουν και να ρίξουν λίγο λάδι στο καντηλάκι της ελπίδας της καρδιάς μας, μερικές φωνές από το παρελθόν. Φωνές ιερές και δυνατές, που αναπηδούν από εξαγιασμένες καρδιές. **Είναι οι φωνές των Οικουμενικών διδασκάλων, των μεγίστων Τριών Ιεραρχών, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου**, οι οποίοι γνώρισαν προσωπικά τι σημαίνει πόνος και ταλαιπωρία στη ζωή. Και από την πείρα τους και με τα χαρίσματα, με τα οποία τους είχε προικίσει ο Θεός, τόνωσαν τους συνανθρώπους τους, που αντιμετώπιζαν δυσκολίες και θλίψεις, ανάλογες με τις δικές μας.

Ο Μέγας Βασίλειος γράφει ότι ενώ όλοι ομολογούν ότι ο Θεός είναι η παντοδύναμη καταφυγή μας, όμως ο εχθρός μας διάβολος εξαπάτησε και προκάλεσε σύγχυση στους ανθρώπους ως προς το **Ποιον** να επιλέξουν ως Σωτήρα τους και **Τι** να θεωρήσουν μεγαλύτερη ζημιά τους, την απώλεια χρημάτων ή τη βλάβη της ψυχής τους; **Αυτό δεν πάθαμε κι εμείς οι Νεοέλληνες**; Στις δυσκολίες μας τρέχουμε και ζητούμε βοήθεια από οποιονδήποτε άλλον μάλλον παρά από το Θεό. Γι' αυτό φτάσαμε στις σύγχρονες τραγικές καταστάσεις μας. Το πάθημά μας ας γίνει αιώνιο μάθημά μας.

Ο ιερός Χρυσόστομος μας βοηθεί πώς να υπερβούμε τη δοκιμασία των ημερών μας, πώς να μην καταπέσουμε, αλλά να σταθούμε και να την αντιμετωπίσουμε με γενναιότητα, γράφοντας σε ένα λόγο του : «Αυτό που το έχω πει πολλές φορές το λέω και τώρα: Δεν εμποδίζει ο Θεός να έλθουν οι θλίψεις στη ζωή μας, αλλά όταν όμως έρχονται οι θλίψεις, μας συμπαραστέκεται. Παρέχοντας περισσότερη παρηγορία σε μας με τη συμπαραστάσή του από την οδύνη που μας προκαλούν οι θλίψεις. Μη φοβάστε τίποτε, μηδέ ταρέσσετε αφού έχετε προστάτη σας έναν τέτοιο ακατανίκητο Κύριο.»

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος μας παρακινεί να συνδεθούμε με Εκείνον, που μπορεί να μας βοηθήσει ουσιαστικά στις δύσκολες και κρίσιμες ώρες μας, σαν αυτές που ζούμε, λέγοντας : «Σε ποιον να καταφύγω όταν στενοχωρούμαι;» ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΑ : «Δε σου χρειάζεται στρατός, ούτε όπλα, ούτε σύμβουλοι, ούτε φίλοι, ούτε εξωτερική

βοήθεια. Έχεις μέσα σου τη συμμαχία, την οποία έχω κι εγώ και όποιος τη θέλει.»

Με ωραίο παιδαγωγικό τρόπο μας παρακινεί να θυμηθούμε ότι έχουμε παντοδύναμο σύμμαχό μας τον Θεό , ο οποίος περιμένει να θελήσουμε να ζητήσουμε ταπεινά τη βοήθειά Του. Να ζητήσουμε δηλαδή συγνώμη, **διότι Τον είχαμε ξεχάσει** και ζητούσαμε βοήθεια από ανθρώπους, ζητούσαμε ανθρώπινα στηρίγματα στη δοκιμασία μας, που όμως αποδείχθηκαν ανίκανα να μας στηρίξουν. Κι αν η συγνώμη και η μετάνοιά μας είναι ειλικρινής και έμπρακτη, **ΟΛΑ ΘΑ ΑΛΛΑΞΟΥΝ** , Όλα θα γίνουν καλύτερα. Οι χρυσές ακτίνες του ήλιου της αγάπης Του θα φωτίσουν τον ορίζοντα της ψυχής μας και η καρδιά μας θα ευφραίνεται με την ευλογία της παρουσίας Του.-

Σας ευχαριστώ.

Κουτσογιάννη Ξανθή, δασκάλα της ΣΤ΄ τάξης